

interviu _____

Lucian Croitoru

Consilier al guvernatorului BNR

Membru al Consiliului de administrație al Institutului European din România

În cartea dumneavoastră intitulată „În apărarea piețelor”, apărută recent la Editura Curtea Veche (București, 2012), afirmați la un moment dat că „lupta dintre stat și piață este permanentă” și că rezultatul acestei lupte îl reprezintă „refacerea periodică a lumii și a mediului ei economic”. Cum vor arăta lumea, în general și mediul economic, în special, domnule Croitoru, după ce actuala criză economico-financiară va fi fost depășită ?

Sunt mulți cei care au scris că una dintre căile prin care lumea se reface periodic este lupta dintre stat și piață. William Greider scria că această luptă se dă pentru deținerea rolului central în administrarea economiei. În general, după crize majore, această luptă se intensifică. De obicei, câștigătorul influențează major modul de administrare a economiei pentru următoarele decenii. Nu cred că actuala criză se va încheia în curând. Extinderea acestei perioade de criză este esențială pentru ce se va întâmpla. Deocamdată criza a făcut ca o mare parte a cetățenilor din diferite țări să favorizeze un rol mai mare pentru stat. Aceasta este de înțeles deoarece criza a fost asociată cu defecte în interiorul sectorului financiar mondial, adică cu piețele. Mai mult, în unele cazuri salariile în sectorul de stat au fost mai mari decât cele din sectorul privat. Multe cheltuieli sociale au crescut masiv și este greu pentru public să accepte corecțiile necesare. Totuși, începând din 2010, tot mai mulți oameni au început să realizeze că această criză este în mare măsură o criză a datoriilor publice. Prolungirea crizei va presa guvernele să facă noi corecții, ceea ce îi va face pe mulți să înțeleagă că numai piețele libere pot asigura o creștere economică sustenabilă ... **pag 2**

în acest număr _____

-
- 3 *Există doctrine politice în Parlamentul European? Nevoia unei abordări distincte*
 - 5 *Germania, așa cum este văzută de alte state membre UE*
Almut Möller și Roderick Parkes (eds).
EPIN paper, nr. 30/iunie 2012
 - 6 *Europe's World, ediția de vară 2012*
 - 7 *Stagii de practică în cadrul Institutului European din România în cadrul Proiectului POSDRU/90/2.1/SI/62955 „FACILITAREA TRANZIȚIEI DE LA ȘCOALĂ LA VIAȚA ACTIVĂ PENTRU STUDENȚII DIN DOMENIUL ECONOMIE-AFACERI INTERNAȚIONALE”*

publicație IER _____

Romanian Journal of European Affairs – ediția de toamnă 2012

În cea de-a treia ediție din acest an a Romanian Journal of European Affairs, autorii aduc în discuție subiecte interesante referitoare la contribuția adusă de UE la arhitectura guvernancei globale, influența potențială a Președinției Consiliului UE asupra opiniei publice, mobilitatea imigranților români în Spania, politica externă multivectorială a Turciei și câteva particularități ale dezvoltării exporturilor din țările membre UE și din Armenia ... **pag 4**

... Lupta dintre piețe și stat pentru deținerea rolului central în administrarea economiei va continua. Publicul va da acest rol celor care înțeleg cel mai bine funcționarea piețelor.

Sunt inevitabile crizele economice? Este actuala criză economică „cauzată de un defect fundamental al capitalismului”?

Nu există un defect fundamental al capitalismului care să ducă la înlocuirea lui cu socialismul, așa cum a prezis Marx, pe care îl invocă acum Roubini. Crizele economice sunt inevitabile deoarece oamenii nu sunt, din fericire, pe deplin raționali. Din când în când, anticipațiile oamenilor se transformă din sobre în euforice. Minsky a explicat foarte bine acest proces în *Stabilizing an Unstable Economy*. Când sunt euforice, anticipațiile se transferă în încredere crescută, și astfel apar perioadele de boom economic. Aceste perioade sunt urmate în mod inevitabil de prăbușiri. Amplitudinea boomurilor și a prăbușirilor depinde de coerența politicilor economice, de stabilizatorii încorporați și de structura contractelor. În acest proces politicienii, bancherii centrali, reglementatorii și supraveghetorii sunt administratorii sistemului capitalist. Dacă ei promovează politici bune, amplitudinile amintite pot fi relativ mici. Crizele mari sunt în principal rodul administrării inadecvate a sistemului capitalist.

În actualul climat economic, dominat de criză, care sunt șansele de supraviețuire pentru moneda euro? În același timp, care ar fi măsurile oportune și acțiunile de întreprins la nivelul statelor membre ale Uniunii Economice și Monetare pentru a determina o redresare economică reală a zonei euro?

Zona euro a fost un proiect politic pornind de la premisa ulterior dovedită incorectă că trendurile productivităților naționale în interiorul zonei vor converge. Astăzi vedem că o convergență insuficientă a țărilor a dus la o criză profundă, în care nordul economic al zonei euro are surplusuri ale conturilor de cont curent, iar sudul economic are deficite de cont curent. Este vorba de o criză a balanței de plăți.

„Euro nu poate fi puternic pe termen lung fără o politică fiscală unitară.”

Lucian Croitoru este consilier pe probleme de politică monetară al guvernatorului BNR. Este membru al Consiliului de Administrație al IER.

Între 1991 și 1995 a fost expert în cadrul Departamentului pentru Reformă Economică din Guvernul României, iar din 1995 până în 1996, consultant la Bucharest Investment Group. Tot timp de un an, între 1996 și 1997, a fost partener în programul „Firms, Banks and Financial Distress in Central and Eastern Europe”, ACE Phare, iar în perioada ianuarie 2001 – mai 2002 partener în programul de cercetare „Public finance in transition”.

În anul 1998, dl. Croitoru a fost consilier principal al Ministrului de Finanțe, ulterior fiind numit consilier principal al guvernatorului BNR, poziție pe care a ocupat-o până în 2003.

A fost, timp de patru ani, între 2003 și 2007, reprezentant al României la Fondul Monetar Internațional, în calitate de Senior Adviser al Executive Directors.

Absolvent al Facultății de Planificare și Cibernetică Economică din cadrul Academiei de Studii Economice București, este doctor în economie și președinte al Centrului Român de Politici Economice.

În 1995 a primit premiul Petre S. Aurelian al Academiei Române pentru cea mai bună carte economică. În 2011 i-a fost acordat premiul CFA Romania pentru cea mai bună lucrare de macroeconomie (*Trei rate ale șomajului relevante pentru politica monetară*).

Pe termen scurt cred că soluția va veni de la o depreciere a euro prin relaxări cantitative adecvate. Aceasta va da țărilor din zona euro o competitivitate crescută, de exemplu față de SUA și față de Asia de Sud-Est. Dar deprecierea este doar o soluție temporară care să dea posibilitatea statelor să promoveze reforme structurale care să reducă decalajul dintre productivitățile țărilor. În plus, EFSF sau, din 2013, succesorul său, ESM, trebuie să dispună de suficiente resurse astfel încât să poată liniști piețele, care sunt îngrijorate că anumite guverne ar putea să nu-și plătească datoriile. Dar structura politică a UE este complexă și din acest motiv deciziile se iau cu întârziere. În final, zona euro (și întreaga UE) are nevoie de o uniune fiscală. Euro nu poate fi puternic pe termen lung fără o politică fiscală unitară.

Cum vedeți eforturile de reglementare a piețelor financiare și care ar fi efectele unui plus de reglementare asupra economiilor europene?

Pentru mine este evident că actuala criză va rezulta într-o suprareglementare. Consecința va fi că prea multe resurse vor fi imobilizate, adică extrase din producție. Alterarea libertății piețelor și imobilizarea de resurse suplimentare cerute de noile reglementări vor reduce ritmul de creștere economică și, astfel, ritmul de creștere a nivelului de trai, așa cum sugerează mulți economiști, inclusiv Alan Greenspan.

Referitor la România, în cartea Dumneavoastră afirmați că vă numărați „printre cei sceptici în privința adoptării rapide a euro”. Ați putea să împărtășiți cititorilor câteva elemente care stau la baza acestei atitudini relativ sceptice față de o adoptare accelerată a monedei unice? Care ar fi, în acest context, principalele provocări ale politicii monetare a României în perioada următoare?

Am spus că e nevoie ca România să se pregătească bine pentru intrarea în zona euro. Trebuie promovate reforme adecvate astfel încât nivelul productivității muncii la data adoptării euro să fie suficient de aproape de media

productivității din țările nordice. În plus, ar trebui ca România să aibă pregătite și resursele necesare pentru a genera reformele care să asigure, după intrarea în zona euro, o creștere a productivității suficient de rapidă astfel încât să nu permită apariția divergenței în trendurile productivității. Politica monetară trebuie să rămână conectată la realitățile

economice până la data adoptării euro. Ea trebuie să asigure menținerea inflației la niveluri moderate-joase și stabile și să elimine șomajul nenecesar. După adoptarea euro, evident, politica monetară se va face de la BCE.

Interviu realizat de **Oana Mocanu**

analiză/opinie

Există doctrine politice în Parlamentul European? Nevoia unei abordări distincte

Suntem tentați să aplicăm grila de lectură specifică unui context național ori de câte ori discutăm despre Uniunea Europeană, inclusiv în dezbaterile despre partidele europene. Este firesc, dat fiind că această abordare este singura pe care o cunoaștem. Acest articol își propune, însă, schițarea unor argumente în favoarea unei abordări distincte. Vom face distincția necesară între geneza doctrinelor în cazul partidelor naționale și cea care structurează astăzi afilierea în Parlamentul European (PE), pentru a oferi, apoi, o deschidere spre potențiale avantaje ale organizării partizane specifice PE.

Intenția noastră nu este să dezvoltăm *Teoria clivajelor* a lui Stein Rokkan și Martin Lipset, ci doar să subliniem conflictualitatea viziunilor care a dus la cristalizarea doctrinelor partizane. Evenimente fundamentale ca revoluțiile naționale sau revoluția industrială au dus la structurarea viziunilor între susținătorii centrului și cei ai periferiei, ai statului și cei ai bisericii și respectiv populația rurală și cea urbană, deținătorii de capital și proletarii. Evenimentele acestea marcante au consacrat definitiv viziuni asupra lumii și au împărțit afinitățile. Putem spune chiar că, la începutul secolului XX, clivajele erau deja sedimentate. Acest lucru ne interesează în mai multe moduri. În primul rând vom reține faptul că aceste clivaje sunt transnaționale și că, în consecință, aceleași „familii spirituale”, cu denumiri asemănătoare se vor regăsi în numeroase state europene. Apoi, vom reține și faptul că istoria recentă nu a mai adus un alt eveniment fundamental și structurant de tipul celor amintite mai sus. Desigur, putem lua în considerare integrarea europeană. Însă, după cum observă Simon Hix și Christopher Lord¹, raportarea la aceasta nu poate fi analizată urmând o axă unică stânga - dreapta. În primul rând, integrarea europeană nu a introdus un nou clivaj între familiile politice tradiționale, dimpotrivă, aceasta a adus coerență unor partide tradiționale opuse în politica internă. Un exemplu în acest sens îl constituie Grupul Conservatorilor și al Reformiștilor europeni, aceștia unindu-și forțele în cadrul PE pentru a susține anti-federalismul.

Sursa: http://www.flickr.com/photos/european_parliament

Este momentul să accentuăm distincția dintre un *partid politic* european și un *grup politic* european. Un partid european este, potrivit Tratatului de la Maastricht, un partid recunoscut de către Uniunea Europeană și eligibil pentru a primi fonduri europene. Sistemul de „grupuri politice” este specific PE și vizează depășirea intereselor naționale. De aceea, euro-deputații sunt invitați să se regroupeze în astfel de formațiuni parlamentare care urmăresc reprezentarea și chiar crearea unor interese supranaționale pur europene. Este acesta un instrument de depășire a doctrinelor tradiționale? Putem afirma că este, cel puțin, un mijloc menit să obțină colaborarea și convergența intereselor naționale.

Viziunea presupune schimbarea abordării teoretice. Unitatea de bază la care s-ar raporta un veritabil sistem european de partide n-ar mai fi statul național, ci grupul social, iar interesele n-ar mai fi definite și articulate de către guvernele naționale, ci s-ar contura în urma dezbaterilor din interiorul euro-grupului. Înseamnă pluralismul, negocierea, consensul multi-nivel sfârșitul doctrinelor partizane? Noțiunea de consens între familiile politice se află în antiteză cu aceea de conflictualitate inițială de care aminteam? Dacă această cooperare de la nivelul PE va aduce sfârșitul doctrinelor partizane tradiționale este o întrebare care rămâne deschisă. Perspectiva este, însă, foarte îndepărtată. Pentru moment putem observa obstacolele care stau în calea unui astfel de parcurs, sau mai precis în calea asemănării dintre importanța partidelor naționale și cea a partidelor europene.

În primul rând, eterogenitatea intereselor și a doctrinelor naționale împiedică sedimentarea unei poziții unice precum și a

¹ Simon Hix și Christopher Lord, *Political Parties in the European Union*, MacMillan Press, Londra, 1997, p.26.

unei direcții de acțiune ferme. Apoi, euro-deputații întâmpină deficitul de „încarnare a puterii” întrucât vizibilitatea lor este redusă din cauza lipsei contactului direct și a tehnicității funcției lor. Aici se adaugă faptul că partidele europene nu fac o recrutare directă, ci aceasta este mediată de către partidele naționale care rămân actorii de neînlocuit ai întregului proces. Legătura indirectă cu alegătorii alimentează teoria deficitului democratic, făcându-i pe cetățeni europeni să se simtă departe de reprezentanții lor.

Depășind comparația dintre rolul deputaților naționali și cel al euro-deputaților, putem observa o serie de diferențe și la nivelul atribuțiilor și al rolului partidului. Pe de o parte, scopul principal al partidelor naționale este obținerea de locuri în Parlament, care duce la obținerea de portofolii ministeriale. Această dinamică nu se aplică și în cazul PE, dat fiind că aici funcția executivă este divizată între reprezentanții ministeriali naționali și Comisia Europeană. În plus, doctrina partidelor politice naționale este atractivă și prin politicile pe care le propune, or acest resort nu este disponibil și pentru euro-parlamentari. De aceea, ei se văd nevoiți să propună programe mai degrabă largi, bazate pe principii generale, departe de interesele punctuale ale cetățenilor.

Am văzut deci că prima precauție care trebuie luată atunci când analizăm doctrinele din PE este aceea de a lua distanță față de modelul național. În primul rând, formațiunile care se constituie în cadrul PE sunt grupurile politice europene care pot fi alcătuite dintr-unul, ca PPE-ul, sau din mai multe partide europene. Colaborările dintre acestea pot aduce împreună partide cu orientări aparent distincte, cum este cazul, deja menționat, al Conservatorilor și al Reformiștilor. Axa principală care ordonează grupurile europene este cea a integrării europene, față de care grupurile se pronunță ca fiind pentru sau chiar complet împotriva cum este Grupul Europa libertății și a democrației. Totuși, după cum am văzut, acest vector al integrării nu este susceptibil, cel puțin deocamdată, să producă un nou clivaj, de anvergură celor constituite de revoluțiile naționale sau industriale. Acestui argument i se adaugă faptul că partidele europene nu se bucură de aceeași importanță și vizibilitate ca cele naționale.

În concluzie, grila de lectură specific națională nu duce spre constatarea că partidele europene ar fi, cel puțin pentru moment, susceptibile să provoace un nou clivaj. Dimpotrivă, ele par să tindă spre diluarea doctrinelor naționale. Cu toate acestea, conceptele noi pentru a studia dinamica partizană - consensul pe mai multe nivele, pluralismul, realocarea resurselor - au nevoie de interpretare, de o viziune mai flexibilă asupra doctrinelor.

Cristina Juverdeanu, Ana-Maria Nia

publicație IER

Romanian Journal of European Affairs – ediția de toamnă 2012

În cea de-a treia ediție din acest an a Romanian Journal of European Affairs, autorii aduc în discuție subiecte interesante referitoare la contribuția adusă de UE la arhitectura guvernancei globale, influența potențială a Președinției Consiliului UE asupra opiniei publice, mobilitatea imigranților români în Spania, politica externă multivectorială a Turciei și câteva particularități ale dezvoltării exporturilor din țările membre UE și din Armenia.

Ana Postolache, absolventă de Master în Studii Europene din cadrul Centrului de Studii Europene, Universitatea Alexandru Ioan Cuza din Iași, face referire, în articolul său, la necesitatea unei Uniuni Europene cu o singură voce, dacă dorește a avea o contribuție semnificativă la arhitectura guvernancei globale. Un fenomen activ al politicii mondiale, guvernanta globală a devenit responsabilă pentru ajustarea vieții internaționale în numele binelui comun, bazându-se pe puterea și influența actorilor-cheie la nivel mondial. Obiectivul lucrării sale este de a analiza câteva puncte forte ale abordării UE a problemelor guvernancei globale, analizând sistemul intern de guvernance la Uniunii Europene și reflecțiile sale pentru sistemul de guvernance globală. Se folosește

o abordare analitică pentru a identifica și explora practicile UE cu privire la: comerțul mondial, schimbările climatice și securitatea internațională.

Petr Kaniok, Doctor, Lector universitar la Facultatea de Studii Sociale, Universitatea Masaryk, încearcă să măsoare influența Președinției Consiliului UE asupra opiniei publice. Considerată drept un instrument influent și util pentru progresul politic intern al integrării europene, Președinția Consiliului UE poate reprezenta un potențial considerabil pentru comunicarea internă. Articolul său examinează această idee din perspectiva publicului, analizând mai multe președinții ale Consiliului UE și potențialul impact al acestor președinții asupra atitudinii alegătorilor din țările care dețin președinția față de aspectele cheie ale UE. Ipoteza textului se referă la supoziția conform căreia Președinția UE, în forma sa actuală, are o influență pozitivă asupra sprijinului cetățenilor pentru integrarea europeană și a îmbunătățirii nivelului lor de informare privind UE.

În contribuția sa la revistă, Silvia Marcu, Cercetător postdoctoral „Ramón y Cajal” la Consiliul Național al Cercetării din Spania, face o analiză minuțioasă a mobilității românilor

pe teritoriul Spaniei, ținând seama de criza economică actuală care afectează piața forței de muncă din Spania și România și de impactul acesteia asupra oamenilor. Prezentând percepțiile românilor, articolul examinează experiențele acestora și modul în care înțeleg procesul mobilității și întoarcerii în calitate de europeni care au drept de liberă circulație, dar drept limitat de muncă în Uniunea Europeană extinsă. Pentru această cercetare, autoarea a folosit metoda calitativă a interviurilor aprofundate, incluzând interviuri cu 80 de imigranți români implicați în mobilitatea forței de muncă între cele două țări. Articolul evidențiază rolul pe care îl joacă granițele în studiile privind mobilitatea și sugerează că lucrătorii migranți pot avea percepții deferite privind locul și mobilitatea. Analizând relațiile imigranților, articolul încearcă să creeze un cadru care reflectă transformarea imigranților în cetățeni mobili în contextul UE.

Agnes Nicolescu, Șef *a.i.* al Biroului Studii și Analize din cadrul Institutului European din România, reflectă în lucrarea sa caracterul multivectorial al politicii externe a Turciei. De-a lungul ultimului deceniu, s-a putut observa o anumită schimbare în politica externă a Turciei, care s-a manifestat în relații mai strânse cu vecinii săi arabi și, în același timp, într-o atitudine politică mai agresivă față de Israel. Această evoluție a determinat mulți cercetători să afirme că activismul Turciei în Orientul Mijlociu reprezintă întoarcerea sa către est, în detrimentul aspirațiilor de europenizare. Scopul acestei lucrări de cercetare este de a studia validitatea acestei afirmații, analizând diverse serii de interacțiuni între Turcia și vecinii săi, din perspectiva constructivistă a unor variabile concurente, dar complementare. Categoriile conceptuale

propuse pentru aprecierea comportamentului Turciei în raport cu alte state deschid perspectiva explorării altor interacțiuni de cooperare între Turcia și UE, pe de o parte, și cu țările din vecinătatea lor comună, pe de altă parte.

Karen Grigoryan, Doctor în economie, Conferențiar universitar la Catedra de Macroeconomie, Universitatea Economică de Stat din Erevan, Armenia, încearcă să pună în lumină câteva particularități ale evoluției exporturilor din țările membre UE și din Armenia. Obiectivul lucrării este de a examina rolul integrării și al comerțului în dezvoltarea economică a țărilor membre UE și a Armeniei, una dintre cele șase țări care fac parte din proiectul Parteneriatului Estic al UE. Pe baza unor studii privind avantajele comparative și particularitățile comerțului intern și extern al diverselor țări, această lucrare oferă o descriere generală a dezvoltării exporturilor și a altor factori aferenți care afectează evoluția economică din țările membre UE și Armenia, de-a lungul ultimelor două decenii, în special înainte și după criza financiară și economică mondială. Se acordă o atenție deosebită atât statelor membre UE dezvoltate, cât și celor în curs de dezvoltare. Acest studiu examinează din perspectivă teoretică și empirică diverse probleme din cadrul structurii exportului țărilor în cauză și elemente-cheie ale strategiei recomandate de dezvoltare a exporturilor.

Articolele integrale vor fi disponibile la adresa www.ier.ro/rjea. Pentru varianta tipărită, vă rugăm să ne contactați la adresa sales-rjea@ier.ro.

Oana Mocanu

publicații

Germania, așa cum este văzută de alte state membre UE Almut Möller și Roderick Parkes (eds). EPIN paper, nr. 30/iunie 2012

Recentul raport EPIN este dedicat imaginii Germaniei printre statele membre UE și include contribuții din 14 țări și o imagine de ansamblu a sondajului Gallup World Poll. Rețeaua institutelor de politici europene (EPIN) este o rețea de think tanks și institute de politici ce se concentrează pe afacerile europene. Membrii săi sunt din UE și țările candidate. În prezent, există 35 de membri din 26 de țări.

Colecția de rapoarte privind Germania într-o perioadă grea de criză oferă nu numai informații importante despre sprijinul politic de care se bucură una dintre puterile europene, dar și o perspectivă profundă a dezbaterilor cruciale europene privind criza economică și financiară, PESC și luarea deciziilor.

Potrivit sondajului Gallup World Poll¹, susținerea pentru rolul de conducător al Germaniei între țările UE este semnificativă. Ea depășește 50% în cincisprezece țări, iar Grecia este doar una dintre cele în care dezacordul este mai mare decât procentul de aprobare (cu 66% și respectiv 21%). În plus, în comparație cu pre-criza din 2006, sprijinul pentru Germania a crescut semnificativ în șapte țări (unele dintre cele mai mari state ale UE, cum ar fi: Spania, Franța, Italia și Polonia). Oricum, această imagine devine mai complicată atunci când se intră în detalii.

¹ Nicolas Scharioth, *Changes in the Image of Germany - 2006 to 2010: Evidence from the Gallup World Poll*, în: *op.cit.*, s. 1-5; pentru detalii privind metodologia sondajului: <http://www.gallup.com/se/128171/country-data-set-details.aspx>

Deși Germania servește ca model de creștere economică pentru cele mai multe țări ale UE, propunerile sale anti-criză au obținut de multe ori o primire ambivalentă. Nu există nici un consens, între și, în mod frecvent, în cadrul statelor membre, cu privire la modul de a lupta împotriva crizei. Cu toate acestea, cererea crescândă pentru ceva mai mult decât măsurile de austeritate este sonoră și însoțește apelul pentru solidaritatea Germaniei. Statele membre sunt conștiente atât de legăturile lor economice cu Germania cât și de beneficiile Germaniei de pe urma pieței unice și a zonei euro și, în consecință, se așteaptă pași puternici pro-UE.

Când, în noiembrie 2011, ministrul polonez al afacerilor externe, Radek Sikorski, a făcut o declarație clară cu privire la acțiunile decisive care ar trebui să fie luate de către Germania², el a garantat sprijinul Poloniei pentru reforme, cu condiția ca aceasta să fie implicată în luarea deciziilor. Aceasta este o cerere care ar putea fi susținută pe scară largă. Cele mai multe dintre țările UE nu sunt împotriva rolului de lider al Germaniei, fiind asigurate că opiniile lor sunt auzite și interesele lor respectate. Multe dintre ele se tem de o "Europă cu două viteze" și optează mai degrabă pentru un model comunitar de luare a deciziei decât unul inter-guvernamental, care este apropiat de politica germană recentă. Este, de asemenea, motivul pentru care unele state ar saluta o consolidare a instituțiilor UE.

Ca putere mondială, Germania are interesele sale la nivel global. Cu toate acestea, angajamentul său față de integrarea europeană nu se va diminua din cauza altor considerente politice. Tendința de a "compensa angajamentele sale financiare în zona euro cu oportunitățile economice și politice oferite de puteri în creștere"³ este considerată a fi o amenințare la adresa proiectului european. Când vine vorba de politica estică, angajamentul Germaniei este văzut în țările estice ca o contrapondere bună a politicii tradiționale franceze concentrate pe regiunea mediteraneană. Cu toate acestea, relațiile Germania - Rusia au ridicat unele îndoieli, îndeosebi în statele post-comuniste⁴. Încă o dată, este de remarcat teama de unilateralism și de standarde duble.

Chiar dacă Europa ar putea vedea caricaturi la fel de ofensatoare precum cele ale Angelei Merkel într-o uniformă nazistă sau ale drapelului german arzând⁵, prejudecățile post-război par să fie depășite aproape în totalitate. Sentimentele anti-germane din zilele noastre sunt strâns legate de recenta criză economică și financiară (în care Germania servește ca simbol al politicii de austeritate). Cu toate acestea, ele nu ar trebui să fie subestimate. Lipsa de consens larg cu privire la politica ce ar trebui implementată pentru a combate criza, problemele cu statele și comunicarea publică și, nu în ultimul rând, statele "narcisismului de mici diferențe"⁶ sunt provocări serioase pentru Uniunea Europeană. Un răspuns plin de cutezanță nu implică doar tratarea problemelor recente, ci și abordarea relațiilor de lungă durată dintre statele membre ale UE. Acesta este motivul pentru care documentul EPIN merită să fie analizat.

Marta Stormovska

Europe's World, ediția de vară 2012

Rolul jucat de către think tank-urile independente în conturarea dezbaterilor privind politicile publice în UE nu este deseori apreciat la justa sa valoare și este nevoie, câteodată, de o scurtă reamintire a importanței acestora.

Europe's World, o platformă originală de idei pentru o nouă gândire privind teme politice, economice sau sociale, îndeplinește această sarcină într-un mod remarcabil cu fiecare nouă ediție lansată. La fiecare 4 luni, cetățeni și actori cheie din cadrul societății civile, din mass-media, mediul academic, mediul de afaceri și administrația publică sunt încurajați să se implice într-o serie de dezbateri politice informate, oferindu-le cititorilor acces la cele mai recente subiecte de pe agenda UE.

Continuând tradiția contribuțiilor de calitate cu care și-a obișnuit cititorii încă

din 2005, ediția de vară 2012 conferă o perspectivă utilă și avizată în ceea ce privește principalele provocări cu care se confruntă Europa. Fiindcă 2012 este desemnat Anul European pentru Apă, numărul curent dedică o secțiune specială acestei resurse vitale și încearcă să aducă în prim-plan aspecte cheie privind gestionarea resurselor de apă la nivel european.

În lumina unui important control de sănătate condus de către Comisia Europeană în domeniul politicii UE asupra apei, autori precum Johannes Lohaus, Jacqueline McGlade, Olcay Ünver și Helge Wendenburg subliniază că adoptarea Directivei-cadru pentru apă în 2000 a fost o piatră de hotar pentru UE, deoarece a ajutat la cartografierea unor reglementări bune și consistente. Totodată, nu este loc

² http://www.msz.gov.pl/files/docs/komunikaty/20111128BERLIN/radoslaw_sikorski_poland_and_the_future_of_the_eu.pdf

³ Agnes Nicolescu, *Why Germany should rethink competitiveness: a Romanian view*, în: *op.cit.*, p. 37.

⁴ A se vedea: Agnes Nicolescu (Romania), László J. Kiss (Hungary), David Král (Czech Republic), și Agnieszka Łada (Poland) contribuții în: *op.cit.*

⁵ <http://www.dailymail.co.uk/news/article-2101614/Greece-debt-crisis-Greeks-brand-Germans-Nazis-taking-control-economy.html>

⁶ Almut Möller și Roderick Parkes, *Conclusions: The Narcissism of Small Differences*, în: *op.cit.*, p.69-72.

pentru mulțumire de sine, iar eforturile nu trebuie slăbite. Extinderile succesive ale Uniunii necesită un volum mare de investiții în infrastructura de alimentare cu apă. În plus, o gestionare durabilă a apei ca resursă, bazată pe o politică europeană coerentă nu poate fi limitată doar la sectorul apei, ci trebuie să ia în considerare atât fiecare utilizator major, cât și alte segmente ale economiei, cum ar fi agricultura, energia și industria. Apa trebuie văzută în contextul larg al realizării unei economii verzi, bazată pe resurse eficiente și emisii reduse de carbon. Astfel, provocările majore pentru politica în domeniul apei trebuie să fie determinate, cu scopul de a elabora recomandări concrete de acțiune.

Mai departe, Javier Solana și Kemal Derviş abordează principala preocupare a Europei de astăzi, într-un articol detaliat care caută să afle dacă moneda unică ar putea distruge întreaga Uniune. Deoarece dificultățile cu care se confruntă zona euro au o serie de dimensiuni interconectate, diferite scenarii sunt schițate, unul mai indezirabil decât altul. Cel mai sumbru scenariu implică o dezintegrare parțială a zonei euro, cu unele zone de cooperare intra-europeană încă în vigoare. Cu toate acestea, pierderea de încredere provocată de ieșirea a uneia sau a două țări din uniunea monetară ar zgudui întreaga Uniune, cu repercusiuni grave pe plan economic și politic. Singurul răspuns dezirabil la actuala criză economică și financiară ar fi apariția unui „spațiu politic european” și o mai mare partajare a suveranității. Potrivit autorilor, doar „mai multă Europă poate evita o criză mai profundă”.

În așteptarea viitoarei extinderi a Uniunii Europene, Michael Leigh dorește să demoleze actualele mituri legate de acest proces și susține că extinderea nu trebuie văzută ca sursa tuturor relelor din Europa, ci drept cel mai eficient instrument de *soft power*, aducând cu ea multe beneficii. Totuși, chiar dacă procesul de aderare este antidotul cel mai eficient pentru a face față instabilității la ușa UE, sprijinul pentru agenda de extindere pare să fi scăzut, în special din cauza unei false

percepții din partea opiniei publice. În lipsa unei explicații minuțioase din partea liderilor politici, cu fiecare nou stat membru, extinderea a fost văzută ca o recompensă pentru răsturnarea comunismului, sau chiar ca un act de binefacere din partea UE, fiind totodată un proces de sus în jos, decis de către elitele politice, fără un sentiment de acord din partea publicului larg. Susținând că dezbaterea recurentă și sensibilă privind aprofundarea procesului de integrare sau continuarea celui de extindere a fost bazat pe presupuneri false, Michael Leigh încurajează o conducere puternică și ingeniozitate din partea celor implicați în pilotarea acestui proces istoric.

Până acum, discuțiile despre criza euro s-au concentrat asupra consecințelor interne economice și financiare. Rob de Wijk invită cititorii ediției de vară să reflecteze asupra subiectului dintr-un punct de vedere geopolitic și să vadă dacă această criză a slăbit capacitatea Europei de a modela evoluțiile într-o lume multipolară. Pentru el, criza politică a Europei va avea patru consecințe majore: o schimbare de concentrare a atenției geopolitice a Americii către China și un angajament mai selectiv din partea Statelor Unite, un declin al „puterii de modelare” și de *soft power* a Europei, dar și o prezență mai mare a Chinei pe continent.

Ediția de vară a *Europe's World* oferă, de asemenea, o privire în lumea arabă, cu articole cheie privind starea democrației, o listă de sugestii pentru perioada următoare privind Obiectivele de Dezvoltare ale Mileniului și opinii din patru capitale europene: Berlin, Roma, Riga și Zagreb.

Ediția completă poate fi consultată pe site-ul *Europe's World*, împreună cu ediții anterioare: http://www.europesworld.org/NewEnglish/Home_old/ArticleIssue/tabid/183/IssueID/237/language/en-US/Default.asp

Ana-Maria Nia

Proiecte

Stagii de practică în cadrul Institutului European din România în cadrul Proiectului POSDRU/90/2.1/S/62955 „FACILITAREA TRANZIȚIEI DE LA ȘCOALĂ LA VIAȚA ACTIVĂ PENTRU STUDENȚII DIN DOMENIUL ECONOMIE-AFACERI INTERNAȚIONALE”

În conformitate cu obiectivul general al proiectului *POSDRU/90/2.1/S/62955 Facilitarea tranziției de la școală la viața activă pentru studenții din domeniul economie-afaceri internaționale*, și anume corelarea dintre calificările și competențele studenților din domeniul economie-afaceri internaționale (DEAI) și cerințele specifice necesare pe piața muncii, dobândite doar prin practică, la nivel interregional și transnațional și având în vedere obiectivele fundamentale ale Institutului European din România, așa cum sunt stabilite în Ordonanța de înființare (creșterea nivelului de cunoștințe și abilitați ale diverselor categorii socioprofesionale în domeniul afacerilor europene, respectiv contribuția la dezvoltarea spiritului și a valorilor europene), Institutul European din România, în calitate sa de instituție parteneră în proiect a organizat în perioada *mai - iulie 2012* o serie de stagii de practică pentru un număr total de 17 studenți din cadrul Academiei de Studii Economice, Facultatea de Relații Economice Internaționale (15 studenți), Universitatea „Alexandru Ioan Cuza”, Iași (1 student) și Universitatea „Ovidius”, Constanța (1 student).

Programul de practică a avut o durată totală de 60 - 90 h lucrătoare, desfășurate pe parcursul a 2-3 săptămâni (în funcție de reglementările interne ale fiecărei universități), și a urmărit pe de o parte verificarea aplicabilității cunoștințelor teoretice însușite de stagiar în cadrul programului de instruire, respectiv transmiterea de noi cunoștințe necesare în viața activă, pe de altă parte.

În acest sens, stagiarii au avut parte de o serie de module de instruire axate pe sporirea cunoștințelor teoretice în domeniul afacerilor europene (prezentarea Sistemului de coordonare a afacerilor europene în România, rolul și maniera de funcționare a Institutului European din România) respectiv în domeniul drepturilor și obligațiilor angajaților (prezentarea prevederilor Codului Muncii și a Contractului Individual de Muncă) în scopul pregătirii pentru viața activă. Activitatea de instruire s-a axat și pe prezentarea prevederilor legale în domeniul derulării stagiilor de practică. Rolul orelor de teorie a fost acela de a oferi un ansamblu minimal de cunoștințe stagiilor, cunoștințe menite să îi transforme în cetățeni informați, care pot face o alegere în domeniul profesional și academic în cunoștință de cauză. S-a încercat prin aceasta prevenirea unor eventuale abuzuri datorate necunoașterii legislației în vigoare.

Stagiarii au fost implicați activ în activitățile curente ale Institutului, participând alături de angajați la buna funcționare a acestuia. Cu toate acestea, „piesa de rezistență” a programului de practică a fost reprezentată de vizitele de studii organizate în instituții naționale și internaționale precum și de participarea la diferite evenimente și conferințe.

Agenda stagiului a urmărit prezentarea manierei de funcționare și a problemelor curente ale instituțiilor implicate direct în afaceri europene (Ministerul Administrației și Internelor - Direcția Generală Afaceri Europene și Relații Internaționale; Camera Deputaților și Senatul României, Reprezentața Comisiei Europene în România și Biroul de Informare al Parlamentului European la București etc.). S-a urmărit realizarea unui dialog constructiv pe tematici europene, studenții intrând în contact cu personalul responsabil cu aceste domenii. Prin aceasta a avut loc un transfer direct de cunoștințe practice, clarificându-se totodată o serie de neclarități ale stagiilor în domeniile mai sus menționate.

Un rol important a fost acordat prezentării instituțiilor și organizațiilor neguvernamentale internaționale (cum ar fi: Centrul de Informare al ONU, World Vision România). Au fost dezbătute probleme referitoare la realitățile internaționale, perspective de implicare în acțiuni de voluntariat, politica de asistență pentru dezvoltare. S-a încercat cu acest prilej crearea unei „mase critice” de persoane interesate de domeniu, persoane care, pe baza informațiilor acumulate, vor acționa de-o manieră corespunzătoare în societatea globalizată de azi și de mâine.

Întrucât considerăm că se impune un contact nemijlocit al studenților cu profesioniștii din diferite domenii, aceștia au participat la o serie de conferințe și evenimente cu caracter internațional derulate în București în perioada stagiilor de practică. Acestea au abordat aspecte dintre cele mai diverse (cooperarea internațională în domeniul asistenței pentru dezvoltare, discriminarea și hărțuirea la locul de muncă etc.) facilitând contactul studenților cu noi aspecte ale vieții active.

La sfârșitul perioadei de practică, studenții au avut de întocmit un Jurnal al practicii, alături de un Studiu de caz dedicat prezentării unui subiect specific desprins în urma perioadei de practică. Apreciem că, în această etapă, proiectul și-a atins obiectivele declarate, permițând o interacțiune sporită a studenților cu mediul profesional din domeniul afacerilor internaționale.

Pentru mai multe detalii cu privire la proiect vă rugăm vizitați pagina dedicată proiectelor derulate de Institutul European din România (http://www.ier.ro/index.php/site/departament_page/18) respectiv Platforma electronică a proiectului (<http://www.rei.ase.ro/practica/index.html>).

Mihai Sebe

Pregătirea cadrelor didactice pe tematici europene

Dacă-i vară și vacanță, e timp de studiu! Astfel că profesorii doritori de informații noi din domeniul afacerilor europene au avut șansa de a participa la un curs organizat special pentru ei.

Cursul s-a desfășurat în luna iulie la Iași (9-14) și București (16-21) pentru cadre didactice din învățământul primar, gimnazial și liceal. Fiecare grupă a beneficiat de 2 zile intense de curs, la care au fost atât în postura de ascultător cât și de vorbitor. Activitatea programului de formare a fost 70% practică, astfel că profesorii au lucrat pe grupuri, au realizat prezentări și și-au susținut planul de lecție elaborat alături de colegii de echipă.

Scopul acestor cursuri este ca profesorii să afle cum îi pot atrage pe elevi spre subiectele care abordează tematica europeană, printr-o abordare interactivă.

Cadrele didactice implicate în proiect vor constitui un grup de formatori naționali alcătuit din învățători, profesori de gimnaziu și de liceu, care să promoveze actualizarea și modernizarea conținuturilor și a metodelor de predare în lecțiile despre Uniunea Europeană, politicile și instituțiile acesteia, drepturile și îndatoririle cetățenilor și cetățenia europeană.

Fiecare centru de formare în care a avut loc cursul a primit profesori din mai multe județe: 13 județe au fost reprezentate la Iași și 15 la București, de către cadre didactice ce predau limba română, limbi străine, biologie, geografie, matematică, informatică, psihologie, istorie, construcții, cultură civică, chimie, economie.

Pentru că activitatea la clasă se notează, au fost notați și profesorii noștri prin calificative, pentru activitatea la curs și susținerea lucrării de portofoliu - planul de lecție pe un subiect european. Notarea le permite dobândirea certificatului prin care sunt atestate 4 credite profesionale transferabile.

Iată ce au spus despre curs profesorii participanți:

- *Explicațiile transmise într-o formă clară, îmbrăcate în limbaj specific, sub semnul dialogului și al argumentării* (cursant Iași, primar)
- *Informații extrem de ample, actuale și transmise într-o manieră excepțională* (cursant Iași, gimnaziu)
- *Curs adecvat realității din viața politică, economică și socială a României în cadrul UE* (cursant Iași, liceu)
- *Nivelul general al cursului foarte bun în contextul în care școala se confruntă cu multe provocări* (cursant București, primar)
- *Grad sporit de aplicabilitate, de actualitate, cu formatori ce susțin creativitatea și manifestarea participanților* (cursant București, gimnaziu)
- *Cursul a fost foarte util și bine structurat. Atmosfera extraordinară!* (cursant București, liceu)

Proiectul **SERVICIUL DE FORMARE PROFESIONALĂ A CADRELOR DIDACTICE** pe tematici europene este implementat de IER în parteneriat cu Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului. Scopul acestui proiect este furnizarea a 9 sesiuni de formare pentru 305 cadre didactice din toată țara, în sesiuni desfășurate la București, Iași și Cluj Napoca, în domeniul afacerilor europene. Contractul are o valoare de 59 469 Euro, pentru perioada octombrie 2011 - septembrie 2012. Proiectul a fost depus în urma licitației PN/2011-11/BUC lansate de Reprezentanța Comisiei Europene în România.

Revin în septembrie pentru a vă împărtăși impresii de la cursanții noștri de la Cluj!

Cornelia Predoiu

PE

Start pentru Președinția cipriotă a Consiliului Sesiunea PE 2 – 4 iulie 2012, Strasbourg

3 iulie

Așa cum era de așteptat, **Concluziile** reuniunii Consiliului European (28-29 iunie 2012) și **declarațiile** Consiliului European și ale Comisiei pe această temă au reprezentat una dintre temele puternice ale acestei sesiuni, alături de **bilanțul** Președinției daneze și de programul activităților Președinției cipriote a Consiliului. Momentul în care are loc preluarea președinției este unul caracterizat de analiști ca dramatic pentru Cipru, cu o populație care numără sub un milion de locuitori. Ciprul se pregătește să solicite un pachet de salvare pentru băncile sale și se confruntă cu tensiuni în relațiile cu Turcia. Oficialii ciprioți sunt totuși entuziași și au declarat că își pot realiza obiectivele.

Rezultatele Consiliului European din 28 și 29 iunie au fost prezentate de președintele Consiliului European, Herman Van Rompuy în plenul Parlamentului, fiind apreciate de deputați ca un pas în direcția bună, dar făcut cu întârziere.

Despre „starea de urgență“ de la Consiliul European a vorbit președintele Comisiei Europene, José Manuel Barroso, subliniind că alături de consolidare trebuie să fie stimulate creșterea durabilă, solidaritatea și responsabilitatea. Dezbateră privind creșterea trebuie să fie concomitentă cu dezbateră privind cadrul bugetar UE pe termen lung, iar Barroso a cerut un acord până la sfârșitul anului, pentru că uniunea bancară europeană este un pas indispensabil către o uniune economică și monetară reală.

Sursa: http://www.flickr.com/photos/european_parliament

4 iulie

Rapoartele comisiilor de specialitate ale PE au abordat teme dintre cele mai diverse și în această sesiune: *Atractivitatea investițiilor în Europa; Producția ecologică și etichetarea produselor ecologice; Mandatul pentru dialog în legătură cu proiectul de buget al UE pentru anul 2013; Recomandări adresate Comisiei privind accesul la serviciile bancare de bază; un nou serviciu 112 pentru cetățenii europeni: eCall (în domeniul pieței interne și al protecției consumatorilor); Strategia UE pentru protecția și bunăstarea animalelor. De asemenea, a fost prezentată o propunere de rezoluție pentru crearea unui cadru juridic la nivelul UE pentru protecția animalelor de companie și a animalelor fără stăpân.*

Comisia pentru comerț internațional a formulat o recomandare referitoare la proiectul de decizie a Consiliului privind încheierea Acordului sub forma unui schimb de scrisori între UE și Federația Rusă cu privire la introducerea sau creșterea taxelor la export pentru materii prime.

Patru propuneri de rezoluție formulate de grupurile parlamentare au fost prezentate pornind de la Concluziile reuniunii Consiliului European (28-29 iunie 2012). Aceste texte evaluează din puncte de vedere diferite ideologic situația actuală și concluziile reuniunii, exprimă păreri diferite în ce privește progresele înregistrate, arătând că:

- actuala criză economică și socială este rezultatul politicilor neoliberale ale UE de promovare a piețelor financiare dereglementate, a piețelor liberalizate de produse și servicii, de creștere a caracterului financiar al economiei, precum și de reducere a investițiilor publice și de dereglementare tot mai puternică a pieței muncii (Grupul Stânga Unită Europeană/Stânga Verde Nordică);
- îngrijorare că „Pactul pentru creștere economică și locuri de muncă” cere să se recurgă intens la presiunea colectivă când vor fi introduse noile puteri economice și de guvernanță fiscală (Grupul Europa Libertății și a Democrației);
- salută că a fost recunoscut faptul că există o serie de diferențe precise între statele membre ale zonei euro și cele din afara acesteia cu privire la anumite domenii din orice cadru nou, care, în mod special, sunt legate nu atât de piața unică, cât de funcționarea uniunii monetare (Grupul Conservatori și Reformiști Europeni);
- salută declarația șefilor de stat și de guvern privind consolidarea guvernanței pieței interne; sprijină cu fermitate Comisia în ceea ce privește evaluarea situației pieței interne și solicită să se ia măsuri pentru realizarea

integrală a pieței interne (Grupul Verzi/Aliața Liberă Europeană).

Declarațiile Consiliului și ale Comisiei privind Încălcări ale normelor Schengen (privind deplasarea, normele de ședere, controlul persoanelor) au fost urmate de dezbateri în care deputații s-au referit critic la decizia Consiliului de a exclude PE de la gestionarea zonei Schengen și au cerut identificarea statelor care încalcă normele acordului Schengen.

În domeniul politicii externe, Vicepreședintele Comisiei/Înaltul Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate a prezentat declarații separate privind situația și conflictele locale din Georgia, din Siria și din Egipt.

Alte documente dezbătute au fost declarația Comisiei privind **Rezultatele Summitului Rio +20** (20-22 iunie 2012); o propunere de rezoluție a PE referitoare la poziția Consiliului privind proiectul de buget rectificativ nr. 3/2012 al Uniunii Europene pentru exercițiul financiar 2012. Deputații au subliniat că pentru creștere, este nevoie de mai multă integrare, inclusiv la nivel bugetar. De asemenea, există deja un curent vizibil în rândul deputaților care cer un singur sediu pentru PE.

Sursa: http://www.flickr.com/photos/european_parliament

Poate cel mai așteptat moment a fost respingerea ACTA de către PE, în urma raportului prezentat de deputatul David Martin (Grupul Aliaței Progresiste a Socialiștilor și Democraților), care sublinia încă o dată preocupările cu privire la caracterul prea vag și deschis interpretărilor greșite al acestui acord. Votul PE a fost motivat de faptul că acest acord ar putea să pună în pericol libertățile cetățenești. Cu toate acestea, dezbaterile și raportul au insistat că este necesară identificarea unor soluții alternative pentru a proteja proprietatea intelectuală în UE, mai cu seamă că aceasta reprezintă aici „materia primă a economiei”. Deși ACTA a fost negociat de UE (și de statele sale membre), de SUA, Australia, Canada, Japonia, Mexic, Maroc, Noua Zeelandă, Singapore, Coreea de Sud și Elveția, pentru a îmbunătăți măsurile de aplicare a legii privind combaterea contrafacerii la nivel internațional, votul PE înseamnă că nici UE, nici statele sale membre nu pot semna acest acord.

Pentru mai multe informații, vizitați <http://www.europarl.europa.eu/ro/>

Mariana Bara

Call for Working Papers – Colecția de micro-studii IER 2012

Institutul European din România vine în întâmpinarea potențialilor autori din diferite domenii de activitate, inclusiv a cercetătorilor din centrele universitare și institutele Academiei, care pot contribui prin abordarea unor teme specifice domeniului afacerilor europene și le oferă posibilitatea de a publica online micro-studii în colecția IER - Working Papers Series.

Seria de micro-studii (**Working Papers**), coordonată de IER, abordează teme relevante și adaptate contextului actual, intern și european. Colecția sprijină schimbul de idei argumentate științific și înlesnește diseminarea unor informații și opinii pentru constituirea unei perspective românești asupra proceselor europene.

Îndrumar pentru autori

Micro-studiile pot fi publicate în limba română sau în ediție bilingvă, în limbile română și engleză. Lungimea acestora trebuie să fie de 25 - 35 de pagini, inclusiv un rezumat în limba engleză și o scurtă notă autobiografică din partea autorilor. Micro-studiile trebuie să precizeze cuprinsul lucrării, detaliat pe capitole, precum și referințele bibliografice.

Autorul poate include în textul sau anexele studiului tabele, grafice sau schițe, în sprijinul argumentării. Se vor evita folosirea unui limbaj excesiv specializat și utilizarea abuzivă a formulelor matematice.

Toate lucrările vor fi prezentate în format Microsoft Office Word, Times New Roman, 12, la 1.5 rânduri și vor fi transmise pe întreg parcursul anului 2012 la adresa agnes.nicolescu@ier.ro, cu specificația „Pentru Colecția de micro-studii IER”.

Selecția lucrărilor

Fiecare lucrare propusă spre publicare trece printr-o procedură de selecție înainte de a fi acceptată. În cadrul procedurii de evaluare se iau în considerare o serie de factori, atât de natură calitativă, cât și de natură cantitativă.

În cazul lucrărilor acceptate, colectivul editorial își rezervă dreptul de a edita materialele primite, atunci când consideră necesar, respectând spiritul originalului.

Începând cu anul 2010, furnizarea unei lucrări de tipul Working Paper spre evaluare și publicare în cadrul seriei Working Papers implică acceptul autorului pentru politica de copyright a seriei Working Papers.

Pentru mai multe informații a se vedea http://www.ier.ro/index.php/site/page/seria_working_papers

FORMARE ÎN AFACERI EUROPENE LA IER – octombrie 2012 –

SPAȚIUL DE LIBERTATE, SECURITATE ȘI JUSTIȚIE - VIZE, AZIL, IMIGRARE ÎNTRE SCHENGEN ȘI LISABONA

8 - 9 octombrie

Persoana de contact: Gigi Mihăiță, Biroul Formare, 021 314 26 96 int.134

Include informații despre: instituțiile specifice realizării acestei politici sectoriale; instrumentele juridice prin care este realizată; influența jurisdicției europene asupra protecției liberei circulații a persoanelor și a drepturilor omului; evoluția politicii și a reglementării europene în privința liberei circulații.

Dat fiind că înregistrarea și pentru această a doua sesiune din 2012 s-a încheiat deja, fapt care indică interesul publicului țintă pentru actualitatea temei, IER va organiza acest curs și în 2013.

MANAGER DE PROIECT

15 - 19 octombrie

Persoana de contact: Mariana Bara, Biroul Formare, 021 314 26 96 int.114

Programul este autorizat de CNFPA, este un program de specializare cu aplicare la nivelul proiectelor finanțate din fonduri europene și are ca obiectiv principal dobândirea de competențe cheie pentru formularea, planificarea și monitorizarea proiectelor și gestionarea resurselor, inclusiv în managementul riscurilor și al echipei de proiect. Înscrierile se pot face până pe 12 octombrie.

La absolvire veți primi un certificat recunoscut de *Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale și de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului*.

SISTEME INTEGRATE DE GESTIONARE A DEȘEURILOR ÎN CONTEXTUL LEGISLAȚIEI EUROPENE

29 - 31 octombrie

Persoana de contact: Cornelia Predoiu, Compartimentul Proiecte, 021 314 26 96 int.150

Înregistrarea pentru această sesiune s-a încheiat deja. Vă așteptăm la acest curs și în 2013.

Atuuri ale cursurilor noastre:

- **conținut** bogat de informații axat pe dezvoltarea de competențe concrete și de mare actualitate
- **formatori** cu solidă pregătire și cu experiență atât în tematica programului, cât și în susținerea sesiunilor de formare
- **taxe** de curs moderate
- **locație** centrală

Pentru alte informații (datele de desfășurare, modalitatea de înscriere), vă rugăm să accesați site-ul www.ier.ro, secțiunea *Formare în afaceri europene*.

Redactor-șef: Oana Mocanu

Redactori: Mariana Bara, Mihai Sebe

Grafică & DTP: Monica Dumitrescu

Versiunea în limba engleză: Raluca Brad, Mihaela Papa, Mona Răus

* Textele publicate în acest Newsletter exprimă opinia autorilor și nu reprezintă poziția oficială a Institutului European din România.

ISSN 2065 - 457X

Pentru a primi viitoarele numere ale Newsletterului IER, vă puteți abona accesând următorul link: www.ier.ro.

Institutul European din România

Bld. Regina Elisabeta nr. 7-9, RO - 030016, București, România

Tel: (+4021) 314 26 96 / 133 / Fax: (+4021) 314 26 66

Contact: newsletter@ier.ro

Web: www.ier.ro